

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Ζ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΥΛΛΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Γ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ

Η ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΔΕΝ ἡμποροῦμεν νὰ καταλάβωμεν πῶς ζήτημα τόσον ἀπλούστατον, ὅπως ἡ παράφρασις τοῦ Εὐαγγελίου διὰ τὸν λαόν, κατωρθώθη νὰ συγχισθῇ τόσον, ὥστε ἐπὶ μῆνας ἤδη νὰ κρατῇ εἰς λογομαχίαν τὸν τε περιοδικὸν καὶ ἡμερήσιον τύπον καὶ νὰ διαίρη τὸς τόσους δεινοὺς συζητητὰς εἰς δύο φανατικῶς ἀντιπάλους μερίδας. Ἄν ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἀλλοίμονον τότε τί θὰ ἐγένετο!

Φαίνεται ὅτι ἀπὸ τὸν τόπον μας ἔκαμε πτερὰ ἡ πρακτικότης δι' ἄλλας χώρας καὶ δι' ἄλλα ἔθνη καὶ εἰς ἡμᾶς δὲν ἔμειναν παρὰ λί λογιωτατίστικαι συζητήσεις.

Καὶ ὅσον ἀφορᾷ μὲν τοὺς θεολόγους ἐκείνους οἵτινες ἀπὸ ἑνὸς πνεύματος φανατικοῦ θεολογισμοῦ ἀντιτάσσονται εἰς τὴν παράφρασιν, ἡμποροῦσε κανεὶς νὰ εἴπῃ ὅτι μία ὑπεράχυν συντηρητικότης τοὺς ὀδηγεῖ εἰς τὰ ἄκρα—ἀν καὶ κανεὶς δὲν τοὺς ζητεῖ νὰ κάμωσι καμμίαν συγκατάθεσιν ἀπὸ τὴν συντηρητικότητά των.

Ἄλλ' ὅταν βλέπωμεν ἀναμιγνύμενον εἰς τὸ ζήτημα τὸν παλαίμαχον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, τὸν διατάσσοντα ἄλλοτε τὸν βομβαρδισμὸν τοῦ Καίραμπου καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ ὅλου τοῦ κόσμου, τὸν εὐγλωττον ἀπολογητὴν τῆς Μασονίας, τὸν ἀξιότιμον Ἀττικάρχην κ. Λεβίδην, βροντοφωνοῦντα «Κρατεῖτε τὰς παραδόσεις!» καὶ θεολογοῦντα καὶ ἀντιφερόμενον εἰς τὴν παράφρασιν τοῦ Εὐαγγελίου, τότε, μὲ τὴν ἀλήθειαν, μᾶς ἔρχεται νὰ γελάσωμεν μὲ τὴν παράδοξον μεταμόρφωσιν τοῦ ἀνδρὸς καὶ νὰ τοῦ εἰπώμεν: «Καὶ παπᾶς ἔγενες, Κώστα!»

Ἄλλὰ νὰ γελάσωμεν ἢ νὰ κλαύσωμεν;

Ἡ Μασονία βεβαίως ἔχει συμφέρον νὰ μὴ παραφρασθῇ τὸ Εὐαγγέλιον, διὰ νὰ μὲν ὁ κόσμος εἰς τὸ σκότος καὶ ἡ θρησκευτικὴ ἀδιαφορία νὰ κατακτᾷ ἑδραφον. Ἀριστὰ δὲ τὸν μασονικὸν τοῦτον σκοπὸν ἐξυπηρετεῖ ὁ κ. Λεβίδης διὰ τῶν ἁρῶν του εἰς τοὺς «Καιροὺς».

Ἄλλ' οἱ κκ. Θεολόγοι, ὅσοι, τὸν συντηρητικὸν προσποιούμενοι, ἀντιφέρονται εἰς τὴν παράφρασιν τοῦ Εὐαγγελίου, τὸν σκοπὸν τοῦτον δὲν ἐνόησαν;

Καθ' ἡμᾶς σύγχυσις ἐπικρατεῖ εἰς τὸ ζήτημα ἐπειδὴ δὲν ἀνελύθη οὐδ' ἐχωρίσθη προσηκόντως. Τῆς συγχύσεως δὲ ταύτης γινώσκουσι κάλλιστα νὰ ἐπωφελῶνται οἱ τὴν θρησκευτικὴν τύφλωσιν τοῦ λαοῦ θέλοντες μασόνοι καὶ ὑποκριταί.

Βεβαίως, ἂν ἐπιζητεῖτο ἡ ἐπίσημος εἰσαγωγή παραφρασμένου Εὐαγγελίου εἰς τὰς ἱεράς λειτουργίας τῆς Ἐκκλησίας, τότε ἔπρεπε πάντες νὰ διαρρήξωμεν τὰ ἱμάτιά μας ἐπὶ τῇ βεβήλῳ τόλμῃ διότι οὕτω ἐσαλεύοντο καθεστῶτα ἐπίσημα, καὶ διδομένης κακῆς ἀρχῆς, αὐριοι ἄλλοι θὰ ἤρχοντο μὲ τὴν αὐτὴν τόλμην νὰ ζητήσωσι καὶ τὴν εἰσαγωγὴν παραφρασμένης ὑμνολογίας εἰς τὰς ἱεουργίας.

Ἄλλὰ τώρα τί ἐπιζητεῖται;

Νὰ δοθῇ μία ἔγκρισις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς ἕν βιβλίον διὰ τὸν λαόν, τὸ ὁποῖον ἀφ' ἐνὸς μὲν θὰ ἔχῃ τὸ κείμενον τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν δυνατὴν παράφρασιν.

Εἶναι τοῦτο λοιπὸν τι βέβηλον;

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἡ ὁποία δίδει τὴν ἔγκρισιν τῆς εἰς τὸς τῶς Ἱερᾶς Ἱστορίας τῆς Π. καὶ Κ. Διαθήκης καὶ εἰς τὸς τῶς Κατηχήσεις, διὰ τὰς ὁποίας βεβαίως δὲν δύναται νὰ καυχῇθῃ ὅτι εἶναι τέλει, θὰ ἀρνηθῇ τὴν ἔγκρισιν τῆς εἰς βιβλίον ἀναντιρρήτου πρακτικῆς ὠφελείας, οἷον ἡ παράφρασις τοῦ Εὐαγγελίου;

Καὶ διατὶ τοῦτο; Διότι ἀπεφάνθησαν οὕτω πατριάρχαι τινές, λέγουσι διότι βλάπτεται ὁ ἐθνισμός, ἰσχυρίζονται.

Ἄλλὰ, κύριοι, γνωρίζετε διατὶ μερικοὶ πατριάρχαι κατέκριναν τὰς παραφράσεις; Ἀπλούστατα, διότι προήρχοντο ἀπὸ τοὺς ἱεραποστόλους τῶν Προτεσταντῶν, οἵτινες τὰς ἐχρησιμοποιοῦν ὡς ἄγκιστρα διὰ τὰς πλάνας των, παρερμηνεύοντες αὐτάς.

Δογματικὸς λόγος δὲν ὑπάρχει διότι ἂν ὑπῆρχεν, ἔπρεπε τότε νὰ παύοιτο πᾶσα μετάφρασις εἴτε εἰς τὴν ῥωσικὴν εἴτε εἰς τὴν σερβικὴν κλπ. καὶ νὰ ἐθεσπίζετο παρόμοιον τι ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει εἰς τὴν Παπικὴν Ἐκκλησίαν μὲ

τὴν λατινικὴν γλῶσσαν. Ἄλλ' ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν λατινίζει. Ἄν δὲ θέλετε νὰ κάμετε ἄχρηστα τὰ ἄγκιστρα τῶν διαμαρτυρουμένων προπαγανδιστῶν, τότε ἀκόμη περισσότερον πρέπει νὰ ὑπερμαχήτετε ὑπὲρ μιᾶς ἐγκεκριμένης παραφράσεως διαδομένης ὑπὸ ὀρθοδόξων διότι οὕτω ἀπομακρύνετε τὸν λαόν ἀπὸ τοὺς πράκτορας τῆς Βιβλικῆς Ἑταιρίας, τοὺς παρέχοντας ὑμῶν μὲ τὴν μετάφρασιν καὶ ἐν φυλλάδιον προσηλυτιστικόν. Οὕτω δὲ ἐξυπηρετεῖτε καὶ τὸν ἐθνισμόν, ὁ ὁποῖος μὲ αὐτάς τὰς μεταφράσεις φανακίζεται εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἀπὸ τοὺς πράκτορας τῆς προτεσταντικῆς προπαγάνδας καὶ προσηλυτίζεται.

Τί δὲ τὸ κακὸν ὅλον ἐκείνων τῶν μεταφράσεων; Τὸ σπουδαιότερον ὅτι δὲν εἶναι ἐγκεκριμέναι καὶ ἐπομένως δὲν δύναται κανεὶς νὰ ἐμπιστευθῇ ἀπολύτως εἰς αὐτάς, ἔστω καὶ ἂν τὰς ἔκαμεν ὁ Ν. Βάμβας καὶ ὁ Τυπάλδος, θεολόγοι ὀρθόδοξοι. Καὶ ὅμως γνωρίζετε πόσα ἀντίτυπα τοιούτων μὴ ἐγκεκριμένων μεταφράσεων κυκλοφοροῦν; Χιλιάδες. Ἀπόδειξις τοῦτο τῆς ἀνάγκης τῆς παραφράσεως. Διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἄλλας ἐγκεκριμένας παραφράσεις ἀγοράζει ὁ λαὸς τὰς μεταφράσεις αὐτὰς τῆς Βιβλικῆς Ἑταιρίας. Καὶ δὲν ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ τὸν κακίσῃ, διότι ζητεῖ νὰ γνωρίσῃ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Θρησκείας του τὴν γνῶσιν τοῦ ὁποῦ τοῦ τὴν ἐμποδίζον ἐκεῖνοι ἴσα ἴσα οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε νὰ συνεργήσουν εἰς τὴν διάδοσιν αὐτῆς! Καὶ ἡμπορῶ νὰ σᾶς εἴπω μὲ τὸν ἐπιστημότερον τρόπον ὅτι ὅσοι μετεχειρίσθησαν τὰς ξένας αὐτάς παραφράσεις ἤξευρον περισσότερον τὸ Εὐαγγέλιον ἀπὸ ὅλους ἐκείνους οἵτινες κόπτονται ὑπὲρ τοῦ πρωτοτύπου καὶ τοὺς ὁποῖους προκαλῶ νὰ μᾶς διαβεβαιώσουν ἐπισήμως πόσας φορές ἐδιάβασαν ὅχι τὴν Π. Διαθήκην τῶν Ὁ ἄλλ' ἀπλῶς μόνον τὴν Καινὴν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. Ἐγὼ γνωρίζω ἀρχιερεῖς καὶ κληρικούς καὶ καθηγητὰς καὶ φοιτητὰς τῆς θεολογίας καὶ ἱεροκήρυκας ἀκομή, οἱ ὁποῖοι οὔτε μίαν φοράν δὲν ἀνέγνωσαν ἐξ ὁλοκλήρου τὴν Κ. Διαθήκην. Καὶ αὗτοι βέβαια εἶναι ὑπὲρ τοῦ πρωτοτύπου.

Τώρα ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐθνισμόν, αὐτὸς